

Forfatter: Olufsen, Oluf Christian

Titel: BREV TIL: Pram, Maria Magdalene FRA: Olufsen, Oluf Christian (1793-10-05)

Citation: Olufsen, Oluf Christian: "BREV TIL: Pram, Maria Magdalene FRA: Olufsen, Oluf Christian (1793-10-05)", i *Brevvexling mellem Ægteparret Pram og Oluf Christian Olufsen under dennes Udenlandsrejse 1793-96*, ***, s. 5. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002238350-000-shoot-L0022383500000001.pdf> (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Brevvexling mellem Ægteparret Pram og Oluf Christian Olufsen under dennes Udenlandsrejse 1793-96

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Olufsen til Fru Pram.

Hamborgd. 5 Okt. 1793.

Een af de utallige Fordele der er ved at være en Christen, er ogsaa den at man boer i et christent Land. I alle rigtige christne Lande gives der en Indretning til at faae Breve bort, uden selv at gaae med dem. I Hedenskabet, som jeg veed paa mine Fingre hvor ligger, har det sig gandske anderledes. Der prikkes man nogle Huller paa Palmeblade og bærer disse Breve selv hen til vedkommende. Saaledes gjør jeg ogsaa for nærværende Tiid; thi jeg er desværre i Hedenskabet. Dette Brev er jeg paa en vis Maade selv Overbringer af, i det mindste er jeg det halv; thi Schwarz^{1*} har i nogle Dage virkelig været min Halv-Existens; det er at sige, min Danskheds sidste Støtte. Nu er den falden; og jeg er nedstyrtet paa dens Ruiner mellem skarpe, spidse, tydske Brokker. Himlen, som ellers veed meget, det maa man tilstaae, veed næppe hvorledes jeg skal komme op igjen.

I Aften vilde jeg fornye min Myndt; og havde taget mod en Indbydelse til et Aftensmaaltid for Schröder²⁾, som jeg af Schwarz, eller een i hans Skikkelse, blev fristet til at gjøre en Visit i Formiddags. Manden var artig, og det lod jeg ham være uden at være artig igjen, thi Complimenter og Høflighed paa Tydsk er ikke min stærke Side, fordi jeg altid har anseet disse Sager for^{1*} s. 6 noget der slet ikke kom Tydskeriet ved. Madam Schröder er virkelig en behagelig Kone, og hun syntes mig at være, eller i det mindsle at have meget Anlæg til en værdig Huusmoder. Jeg stial mig til at tale med Hver især, thi at tale med dem begge paa een gang, var ikke at forlange. Jeg taler bedst Tydsk i Kroge. I Selskabet var en Dramaturgist, der lever af at lade som han troer alting er herligt ved det Hamborgske Theater. Siden Samtalen just ikke sysselsatte mig meget, saa havde jeg ved Bordet Lejlighed nok til at tænke paa mit eget Bedste, og forelskede mig derfor gandske lumskelig i en nysselig lille dansk Pige, som er i Schrøders Huus, og Actrice. Hun er just ikke meget smuk, men hun seer saa from, saa <i>Lokefiskersk</i>¹⁾ ud, hendes deilige store sorte Øjne lynede omkring med den frygteligste fulguration; og en Engels Blidhed svævede omkring Øinene og kort sagt, alting. Om jeg gjorde noget Indtryk paa hendes Hjerte, skal jeg lade være usagt; jeg tilstaaer oprigtigt, at jeg ikke bemærkede noget; dog maaskee det var Klogskab af hende; og Klogskab er sandelig en priselig Dyd.

Der har De, gode Frue Pram! min første Amourettes Historie. Alle de følgende (thi jeg haaber at faae flere) skulle fremlægges lige saa ærligen. Seer De! jeg vil intet skiule for Dem; bør dette ikke give Dem godt Haab om

Deres gandske hengivne

[Underskriften mglr.].